

پیغه‌مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئهگه‌ر دابنیشتایه بُو نزا کردن، دهستی راستی له‌سر برانی راستی داده‌نا، ودهستی چه‌پی له‌سر برانی چه‌پی داده‌نا، و به پهنجه‌ی شایه‌تمانی ئاماژه‌ی ده‌کرد، و پهنجه‌ی گهوره‌که‌ی ده‌خسته سه‌ر پهنجه‌ی ناوه‌راستی، و ناوله‌پی دهستی چه‌پی ده‌خسته سه‌ر ئه‌ژنؤی

چه‌پی

له عبد الله کوری زوبه‌یره‌وه - بره‌زای خوایان لیبیت - ده‌لیت: «پیغه‌مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئهگه‌ر دابنیشتایه - له ته حیاتدا: ته شه‌هوددا - بُو نزا کردن، دهستی راستی له‌سر برانی راستی داده‌نا، ودهستی چه‌پی له‌سر برانی چه‌پی داده‌نا، و به پهنجه‌ی شایه‌تمانی ئاماژه‌ی ده‌کرد (دریزی ده‌کرد وه به‌رو ئاراسته‌ی قبیله)، و پهنجه‌ی گهوره‌که‌ی دهستی راستی - ده‌خسته سه‌ر پهنجه‌ی ناوه‌راستی، و ناوله‌پی دهستی چه‌پی ده‌خسته سه‌ر (ئه‌ژنؤی چه‌پی) (به ناوله‌پی دهستی چه‌پی ئه‌ژنؤی چه‌پی داده‌پوشی».

[صه‌حیجه] [موسیلم گیراویه‌تیوه]

شیکردن‌وه فه‌رموده‌که: (پیغه‌مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئهگه‌ر دابنیشتایه - له ته حیاتدا: ته شه‌هوددا - مه‌بست لهم دانیشتنه بُو - ته شه‌هود: ته حیاته - هه‌روه کو له گیرانه‌وه‌ی ئیبن عومه‌ره‌وه هاتووه - بره‌زای خوایان لیبیت - [کان إذا قَعَد لِلنَّشْهَد، وَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُسْرَى] - رواه مسلم - واته: [ئهگه‌ر دابنیشتایه بُو ته شه‌هود - ته حیات خویندن -، دهستی چه‌پی له‌سر ئه‌ژنؤی چه‌پی داده‌نا]. و ته شه‌هود - ته حیات - بریته‌ی له خویندنی: (التحیات لله والصلوات والطیبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، هه‌تاوه کو کوتایی)، وناونراوه به نزاکردن - الدعاء - چونکه نزا کردنی تیدایه، کاتیک ده‌لیت: السلام عليك، السلام علينا؛ ئه‌مانه نزان. کاتیک ده‌لیت: (دهستی راستی له‌سر برانی راستی داده‌نا، ودهستی چه‌پی له‌سر برانی چه‌پی داده‌نا): واتا ئه‌گه‌ر دابنیشتایه بُو ته حیات - ته شه‌هود - ئه‌وا دهستی راده‌خسته سه‌ر برانی راستی ودهستی چه‌پی راده‌خسته سه‌ر چه‌پی، و حیکمه‌ت له‌وهی که له‌سر بران یان ئه‌ژنؤ داده‌نرین بُوئه‌وه‌ی جوله‌ی تری پینه‌کریت، وکاتیک له‌سر بران داده‌نریت به‌شیک له پهنجه‌کان ده‌گنه سه‌ر ئه‌ژنؤکان وئه‌میش ئاساییه، هه‌روه کو له گیرانه‌وه‌یه‌کدا هاتووه، وائیلی کوری حوجر - بره‌زای خوای لیبیت - سه‌باره‌ت به نویزکردنی پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - ده‌لیت: [وضع كَفَهِ الْيُسْرَى عَلَى قَخْذَهِ وَرُكْبَتِهِ الْيُسْرَى، وَجَعَلَ حَدَّ مِرْفَقِهِ الْأَيْمَنِ عَلَى قَخْذَهِ الْيُمْنَى] - رواه النسائي - واته: [ناوله‌پی دهستی چه‌پی خسته سه‌ر بران وئه‌ژنؤی چه‌پی ولیواری - کوتایی - ئانیشکی راستی خسته سه‌ر برانی راستی]؛ وئه‌گه‌ر لیواری - کوتایی - ئانیشکی راست له‌سر برانی راست بیت ئه‌وا بیگومان سه‌ری پهنجه‌کان ده‌گاته سه‌ر ئه‌ژنؤکان. ئیمامی نه‌وه‌وهی - بره‌حمه‌تی خوای لیبیت - ده‌لیت: زانیايان به‌کده‌نگن له‌سر ئه‌وه‌وهی سونه‌ته له‌سر ئه‌ژنؤ دابنریت، هه‌ندیکیان ده‌لین ده‌بیت پهنجه‌کانی به‌سه‌ری ئه‌ژنؤیدا بچه‌میت‌وه و دایانپوشیت، ئه‌میش مانای ئه‌م به‌شهی فه‌رموده‌که‌یه که ده‌لیت: (و ناوله‌پی دهستی چه‌پی ده‌خسته سه‌ر ئه‌ژنؤی چه‌پی - به ناوله‌پی چه‌پی ئه‌ژنؤی چه‌پی داده‌پوشی). وکاتیک ده‌لیت: (دهسته‌کان) مه‌بست له سه‌ری پهنجه‌کانه هه‌تاوه کو ئانیشکه‌کان، وا دیاره له فه‌رموده‌که هه‌مان شته ئه‌گه‌ر له ته شه‌هودی - ته حیاتی - یه‌که‌م یان دووهم بیت. کاتیک ده‌لیت: (و به پهنجه‌ی شایه‌تمانی ئاماژه‌ی ده‌کرد - دریزی ده‌کرد وه به‌رو ئاراسته‌ی قبیله): پهنجه‌ی شایه‌تمان ئه‌وه پهنجه‌یه که له پاش پهنجه‌گهوره‌که - قامکه گهوره‌که - دیت، وله زمانی کوردیدا هه‌ندیک جار پیتی ده‌ووتریت پهنجه‌ی شایه‌تمان، وله زمانی عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌ووتریت: - السبابۃ - واتا به‌هه‌ویه‌وه هه‌ره‌شه ده‌کریت وجوین ده‌دریت، وهه‌روه‌ها پیتی ده‌ووتریت: -

المُسَبِّحة- چونکه ئامازه‌ی پىدەكرىت به تەوحيد -يەك خودا پەرسى- ودانپىدانان بە پاک ويىگەردى خواي گەورە، وئامازه كردن ودرىزى كردنەوە ئەم پەنجھەي بەرهۇ ئاراستەي قىبىلە سونەتە لە كاتى نويىزدا، هەرروه كو لە بەلگە كاندا هاتووه لەو كاتەوە دادەنىشىت تەحيات دەخوينىت هەتاوه كو كۆتابىي تەحياتە كە ئامازه‌ی پىدەكەت، [كان رسول الله - صلى الله عليه وسلم- إذا قَعَدَ يَدْعُو، وضع يَدِهِ الْيُمْنَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى، وَيَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى، وأَسَارَ بِإِصْبَاعِهِ السَّبَّابَةِ] واتە: [پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم- ئەگەر دابىشتايى بۇ نزاكردن -تەحيات خوتىندن-، دەستى براستى لهسەر برانى براسى دادەنا، ودەستى چەپى لهسەر برانى چەپى دادەنا، وې پەنجھەي شايمەتمانى - السبابە- ئامازه‌ي دەكىد -درىزى دەكىدەوە بەرهۇ ئاراستەي قىبىلە-، وەرەرەها ئىبىن عومەر -رەزاي خوايان لېيىت- دەلىت: [أن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- كان إذا قَعَدَ في التَّشَهِيدِ وضع يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُسْرَى، وَوَضَعَ يَدِهِ الْيُمْنَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُمْنَى، وَعَقَدَ ثَلَاثَةَ وَخَمْسَيْنَ وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ] - رواه مسلم- واتە: [ئەگەر پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم- دابىشتايى له تەشەھود -تەحيات-دا دەستى چەپى دەخستە سەر ئەزىزى چەپى، ودەستى براستى دەخستە سەر ئەزىزى براستى، ئەلچەيەكى دروستىدە كرد بە پەنجھەكەن دەستى براستى -بە پەنجھەي ناوەرەست پەنجھە گەورەكە، ودوو پەنجھەكە ترى دەنۇوشتائىدەوە (دېيگەرەوە)- وەكۆ ژمارە پەنجاو سىن وې پەنجھەي شايمەتمان ئامازه‌ي دەكىد -درىزى دەكىدەوە بەرهۇ ئاراستەي قىبىلە-، وې ھەمان شىۋوھ لە گىرمانەوە وائىلى كورى حوجر -رەزاي خواي لېيىت- سەبارەت بە نويىزىدەن پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- دەلىت: [ثم جلس فاقترىش رجلە اليسرى، ووضع يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى، وَحَدَّ مِرْفَقَهُ الْأَيْمَنَ عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى، وَقَبِضَ ثَنَتَيْنِ وَحَلَقَ حَلْقَةً، وَرَأَيْتَهُ يَقُولُ هَكَذَا، وَحَلَقَ بِسُرْ إِلَيْهِمْ وَالْوُسْطَى وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ] -رواہ أبي داود- واتە: [پاشان دابىشت لهسەر ساقى * چەپى -نوشتانىدەوە-، دەستى چەپى خستە سەر برانى چەپى ولیوارى -كۆتابى- ئانىشكى براستى خستە سەر برانى براستى، ودوو پەنجھە گىرەتەوە -پەنجھە بچۈوكەكە وئەوەي تەنېشىتى-، ئەلچەيەكى دروستىكەد بە پەنجھە گەورەكە - قامكە گەورەكە- پەنجھەي ناوەرەست وې پەنجھەي شايمەتمان ئامازه‌ي كىد -درىزى كىدەوە بەرهۇ ئاراستەي قىبىلە-]. ئىبىن حەجەر -رەحەمەتى خواي لېيىت- دەلىت: لە سەرەتاي دابىشتنەوە -بۇ خوتىندى تەحيات پەنجھەي بەم شىۋوھەي لېدەكىد- ھەرروھ كو بەلگەكەن تەريش ئامازه‌ييان پىكىردووھ، وفەتواي شىخ ئىبىن باز -رەحەمەتى خواي لېيىت- ولېزىنەي فەتowardan -اللجنة الدائمة للإفتاء- ھەر بەم شىۋوھەي. كاتىك دەلىت: (وپەنجھە گەورەكە دەستى براستى دەخستە سەر پەنجھەي ناوەرەستى): واتا ئەلچەيەكى دروستىدە كرد بە بەستەوەي پەنجھەي ناوەرەست لەگەل پەنجھە گەورەكە -قامكە گەورەكە-. كاتىك دەلىت: (بە پەنجھەي شايمەتمان ئامازه‌ي دەكىد -درىزى دەكىدەوە بەرهۇ ئاراستەي قىبىلە-): واتا بە درىزىاي دابىشتنى بەم شىۋوھە ئامازه‌ي پىدەكەد؛ وھىكمەت ئەوەي كە ئامازه كردنە بۇ يەك پەرسىراو بە هەق ئەۋىش خواي گەورەيە -سېحانە وتعالى- و بۆئەوەي لە دانپىدانان بە يەك خواپەرسى -تەوحيد- قىسە وکردىوھ وېرىۋاوهەرە -عەقىدە- لەگەلدا بىت. لە فەرمۇدەيەكدا هاتووه كە پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- سەبارەت بەم ئەم ئامازه كردنە دەفەرمۇتىت: [لَهِ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْحَدِيدِ] -رواہ أحمىد- واتە: [بە ئىيىش وئازارى زىاتىرە لهسەر شەيتان زىاتىر لە ئىيىش وئازارى -لېدانى شەيتان بە گۆچانىكى- ئاسن-، وەرەرەها نەيدە جولانىدەوە چونكە له فەرمۇدەكەدا دەستەوازەرە -أشار- ھاتووه؛ واتا ئامازه‌ي پىدەكەد وئەمېش جولانىدەن نىيە. كاتىك دەلىت: (و ناولەپى دەستى چەپى دەخستە سەر ئەزىزى چەپى -بە ناولەپى چەپى ئەزىزى چەپى دادەپۇشى-): واتا بە ناولەپى دەستى چەپى ئەزىزى چەپى دەگرت، ھەتا وەكۆ ئەوە وابىت ناولەپى دەستى ئەزىزى قوتدايىت وداپىۋشى بىت، وحالەتى دووھم: ئەوەي ناولەپى دەستى چەپى لهسەر ئەزىزى چەپى درىز بىكەتەوە بىن ئەوەي بىگەرەت وەكۆ حالەتى پېشوتىر ھەرروھ كولە گىرمانەوە ئىبىن عومەردا ھاتووه -رەزاي خوايان لېيىت- : [أَنَّ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- كَانَ إِذَا جَلَسَ فِي الصَّلَاةِ وَضَعَ يَدِيهِ عَلَى رُكْبَتِهِ وَيَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ بَاسْطَهَا عَلَيْهَا] -رواہ مسلم- واتە: [پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر دابىشتايى له نويىزدا -بۇ تەحيات خوتىندن-؛ دەستەكەن دەخستە سەر ئەزىزىكەن، ودەستى چەپى درىز دەكىدەوە -رایدەخست- بەسەر ئەزىزى چەپىدا]، بۇيە: بە پېنى ئەم بەلگانە ھەردوو شىۋاوازە كە سونەتە، وەرەكامىكىيان جىتىھە جى بىكت؛ سونەتە، وباشتىرىن ئەوەي ھەرماوهەيەك يان جارىك دانەيەكىان ئەنجامىدات ئەمېش بۇ كردىوھ كردن بە ھەموو ئەو بەلگانە كە جىكىرىن وسەلمىنراون كە لە پىغەمبەرە ھاتووه -صلى الله عليه وسلم-. (*ساق: ئەو ئىسکە درىزەيە كە ئەزىزىكان بە قولەپىكان -گۇزىنگەكان- دەبەستىتەوە

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

